

### Bilag 3.

#### Finansministerens bemærkninger til bilag 2.

I anledning af henvendelsen af 11. marts 1974 fra Fællessekretariatet for de søfarendes organisationer og henvendelsen fra Danmarks Rederiforening af 15. marts 1974 (F. 94 bil. 3) til folketingets skatte- og afgiftsudvalg skal man meddele følgende:

Fællessekretariatet for de søfarendes organisationer anmoder om foretræde for udvalget for at få lejlighed til at drøfte bl. a. følgende problemer, der vedrører søfarendes skattemæssige forhold i danske skibe:

- 1) udenrigsfartsfradragets utilstrækkelige dækning.
- 2) den alt for lave selvangivelsesgrænse (600 kr.).
- 3) efterbetaling ved omberegninger.

I henvendelsen fra Danmarks Rederiforening henstilles det, at udvalget ser med velvilje på de søfarendes organisationers forslag.

I henvendelsen fra fællessekretariatet henvises der til en tidligere henvendelse til skatte- og afgiftsudvalget vedrørende en ajourføring af sømandsfradraget og udenrigsfartfradraget.

Der henvises herom til finansministerens svar af 10. oktober 1973 (F. 4-bil. 4)\*).

I henvendelsen påpeges det, at pris- og lønudviklingen siden den seneste justering af udenrigsfartfradraget pr. 1. januar 1969 berettiger til en forhøjelse, og fradraget foreslås forhøjet fra 450 kr. til 975 kr.

Fællessekretariatet henviser til de beregninger, der i Betænkning vedrørende sømandsskat fra 1964 lagdes til grund for udenrigsfartsfradraget. Ved disse beregninger er der lagt vægt på udviklingen i forbrugerprisindekset og lønudviklingen indenfor søfartserhvervet.

Da udenrigsfartsfradraget dækker en mere ubestemt kreds af udgifter samt de ulemper, der antages at være forbundet med en sådan tjeneste, er det forbundet med nogen usikkerhed, hvilken vægt man skal tillægge de nævnte faktorer.

Den af fællessekretariatet anførte lønstigning indenfor søfartserhvervet kan muligvis begrunde en vis forhøjelse af udenrigsfartsfradraget. Imidlertid har regeringen i forbindelse med planerne om en skattereform taget op til overvejelse i videst muligt omfang at afskaffe fradrag, der ikke har karakter af egentlige driftsudgifter. Det må være rimeligt at afvente resultatet af disse overvejelser, inden man tager stilling til spørgsmålet om forhøjelse af udenrigsfartsfradraget.

Med hensyn til fællessekretariatets ønsker om at drøfte selvangivelsesgrænsen kan der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter skatteydere under sømandsskatteordningen forpligtes til at indsende selvangivelse i alle tilfælde, hvor der haves indtægter i land.

Disse skatteydere har hidtil været fritaget for at indgive selvangivelse i tilfælde, hvor indtægten i land kun har bestået af B-indtægter på ikke over 600 kr., der efter den nu ophævede § 27 i kildeskatteloven ikke skulle medregnes ved indkomstopgørelsen.

Praktisk administrative grunde vil eventuelt kunne føre til, at man, således som det også var tilfældet i den oprindelige sømandsskattelov, fastsætter bestemmelse om, at en vis mindre indtægt i land holdes uden for indkomstopgørelsen. Det forekommer dog mest hensigtsmæssigt, at beslutning herom afventer de erfaringer, der indhentes i forbindelse med de søfarendes indgivelse af selvangivelse for indkomståret 1973.

\*) Ikke optrykt her.